

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201835
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518201835.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emília Mišenková, v sporovej spotrebiteľskej veci žalobcu: P. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, O. Z., právne zastúpeného: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o zaplatenie 1.480,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.480,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.480,82 od 23.10.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 7.11.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.480,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.480,82 eur od 23.10.2018 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. V dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 12.9.2012 uzatvoril so žalovaným Zmluvu/Žiadosť o aktivácii pôžičkovej karty Bankomatky Quatro č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver s úverovým rámcem 1.200,- eur a štandardnou mesačnou splátkou 40,- eur. Uviedol, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Tvrdil, že zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, pretože neobsahuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o RPMN. Pokiaľ ide o indikatívny výpočet, tento je nesprávny nakoľko právna úprava v tejto otázke jasne hovorí o tom že RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musia byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výpočet RPMN vychádza z predpokladu, že žalobca čerpal úver ku dňu 1.9.2012, čo je zjavne nesprávne, nakoľko Zmluva bola uzatvorená dňa 12.9.2012. Ďalej uviedol, že má za to, že v zmluve absentuje podstatná náležitosť, ktorou je úroková sadzba spotrebiteľského úveru, pričom poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve taktiež absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istiny, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, aj tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázal

na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v konaní pod sp. zn. 22Co/33/2018 zo dňa 21.6.2018. Na základe výpisov z čerpania úveru je zrejmé, že žalobca celkovo do 31.8.2018 čerpal finančné prostriedky vo výške 1.400,- eur a žalovanému uhradil sumu do 31.8.2018 vo výške 2.880,82 eur. Po citácii § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že žalovaný sa prijímaním mesačného plnenia bezdôvodne obohatil na úkor majetku žalobcu v celkovej výške 1.480,82 eur. Preto žalobca požaduje od žalovaného preplatok v časti 1.480,82 eur s príslušenstvom, ako aj náhradu trov konania.

3. Žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ku ktorej sa žalovaný vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.1.2019. Vo vyjadrení uviedol, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom v čase jej uzavretia. Podrobne opísal priebeh uzavretia predmetnej zmluvy, s tým že zmluvu o úvere netvorila len žiadosť, ktorej kópiu priložil žalobca ku svojej žalobe, ale obsahovala všetky komponenty zmluvy o úvere - žiadosť, obchodné podmienky, potvrdzujúci list a cenník, ktoré sú právnou a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a tvoria jeden celok. Žalovaný zastáva názor, že tvrdenia žalobcu o údajnej absencii obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve sú nesprávne. Poukazuje na to, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je svojou povahou revolvingovým úverom, pre povahu revolvingu je zrejmé, že konkrétny výpočet RPMN nie je možné vykonať v čase kontraktácie zmluvného vzťahu, žalovaný mohol poskytnúť a žalobcovi naozaj i poskytol len tzv. indikatívny výpočet RPMN, ktorý sa nepochybne nachádza v zmluve o úvere, konkrétne v samotnej žiadosti, ktorú podpísal samotný žalobca. Taktiež tento výpočet je uvedený vo formulári a aj v potvrdzujúcom liste. Iný spôsob ako indikatívny výpočet RPMN sa pri týchto druhoch úveru uviesť nedá. Ďalej tvrdí, že výklad podávaný žalobcom o potrebe rozpisovať splátky na istinu, úroky a poplatky je v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. h/ Smernice EÚ, ktorá nevyžaduje rozdelenie splátok na istinu, úroky a poplatky. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozsudky krajských a okresných súdov. Rovnako nesúhlasí s tvrdením žalobcu o absencii úrokovej sadzby a poplatkov, pretože údaj o úrokovej sadzbe a o poplatkoch sú v zmluve uvedené. Sumarizujúc uvedené mal za to, že zmluva o úvere bola platným právnym úkonom, na ktorý nebola a nie je aplikovateľná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhol preto, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania.

4. K vyjadreniu žalovaného podal žalobca vyjadrenie, ktorého dôvody sú v podstate zhodné s tvrdeniami uvedenými v žalobe. K tomuto navyše citoval časti viacerých rozsudkov všeobecných súdov vydaných v obdobných veciach, príkladmo rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.6.2013, rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/11/2017 zo dňa 28.2.2017, rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/576/2013.

5. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu, žalovaný podaním doručeným súdu dňa 8.3.2019 uviedol, že zákon nevyžaduje podpis strán zmluvy na každom jednom komponente/súčasťi zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Trval na to, že v zmluve sú uvedené všetky zákonom vyžadované údaje, skladba zmluvy nie je v tomto konaní spornou, nakoľko žalobca nenamieta, že by komponenty zmluvy nedostal a že zmluva má písomnú formu. Opätovne konštatoval, že žiadne zákonné ustanovenie nevyžaduje, aby bol podpis zmluvných strán prítomný na každom jednom zmluvnom dojednaní. Poukázal na rozsudok SD EÚ Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Biróová, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky jej náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, čo je v tomto prípade splnené. K námietkam žalobcu ohľadom neuvedenia RPMN dodal, že v prípade tzv. revolvingového t.j. neustále čerpaného úveru je daná zákonná náležitosť splnená uvedením tzv. indikatívneho výpočtu RPMN. Na presný výpočet RPMN je potrebné vopred poznať napr. presnú výšku úveru a počet splátok. Pri revolvingovom úvere to nie je možné. Opätovne uviedol, že žalobcom podávaný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ (v súčasnosti písm. i/) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je správny. Zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nároku žalobcu uplatnenému jeho žalobou. Ak žalobca tvrdí, že považoval a považuje úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, je zrejmé, že doba dvoch rokov na uplatnenie práva na súde mu plynula a plynie od každej ďalšej splátky po dátume úrady čerpanej istiny úveru; podľa výpisu z účtu, ktorý ku žalobe žalobca sám priložil, za obdobie 2 rokov po dátume 12.11.2016 uhradil žalobca celkovo 680,- eur, zvyšok jeho údajného nároku je konzumovaný námietkou premlčania in eventum.

6. Žalobca v podaní zo dňa 19.2.2020 na výzvu súdu uviedol, že žalobca v mesiaci august 2018 obdržal informáciu od inkasnej spoločnosti EOS KSI Slovensko o tom, že pohľadávka zo zmluvy, ktorá

je predmetom tohto konania, má byť postúpená na súdne vymáhanie. Inkasná spoločnosť vyčíslila dlžnú sumu na sumu 1.740,32 eur. Vzhľadom na to, že sumu vyčíslenú inkasnou spoločnosť žalobca vnímal ako vysoko neprimeranú, na konci augusta - začiatkom septembra 2018 kontaktoval právneho zástupcu so žiadosťou o analýzu zmluvného vzťahu. Dňa 2.10.2018 bol žalobca telefonicky kontaktovaný právnym zástupcom, v ktorom telefonickom rozhovore ho právny zástupca upovedomil o výsledku právnej analýzy, teda, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného, aj o tom, v akej výške, pričom žalobcovi bolo oznámené, že iba príslušný súd môže rozhodnúť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo, právne záväzným spôsobom pre zmluvné strany. Je teda zrejmé, a i z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca podal žalobný návrh včas a žiadna z premlčacích dôb neuplynula. Svoje tvrdenia žalobca podporil citáciou častí viacerých súdnych rozhodnutí.

7. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie na deň 13.3.2020, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, taktiež sa nedostavil žalovaný a jeho právny zástupca. Neprítomnosť žalobcu a jeho právneho zástupu na pojednávaní ospravedlnil právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 18.2.2020, ktorý zároveň uviedol, že všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci sú obsiahnuté v písomných podkladoch doložených v súdnom spise a preto navrhol, aby súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov. Neprítomnosť žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní ospravedlnil právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 4.3.2020, pričom súhlasil s uskutočnením pojednávania v neprítomnosti žalovaného ako i jeho právneho zástupcu. V predmetnom podaní zároveň poukázal na rozhodovaciaj prax súdov Slovenskej republiky v podobe rozsudkov Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.9.2015 sp. zn. 17Co/799/2014, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.3.2015 sp. zn. 16Co/867/2014, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/372/2015 zo dňa 27.4.2016.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

9. Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 12.9.2012 uzavretá Žiadosť/Zmluva o aktiváciu Bankomatky Quatro“ č. XXXXXXXX. Zo žiadosti/zmluvy vyplýva, že žalobca požiadala dňa 3.9.2012 žalovanú o aktiváciu Bankomatky Quatro s predschráveným úverovým rámcom 1.200,- eur, so štandardnou mesačnou splátkou 40,- eur, so štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Žalovaný potvrdzujúcim listom zo dňa 16.9.2012 potvrdil a schválil žalovanému úverový rámec 1.200,- eur, mesačnú splátku 40,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou 22,80 % (č.l. 127). Za obdobie od 12.9.2012 do 31.8.2018 žalobca vyčerpal 1.400,- eur a zaplatil celkovo 2.880,82 eur. Uvedené skutočnosti súd zistil z predložených výpisov z Bankomatky Quatro (č.l. 12 - 27). Žalobca naposledy čerpal z úverového rámca, prostredníctvom kreditnej karty, sumu 20,- eur dňa 21.1.2014, neskôr už služby karty nevyužíval, na zmluvu však naďalej zasielal splátky úveru, a to do dňa 5.6.2018. Následne žalobca obdržal informáciu od spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., ktorá mu listom zo dňa 20.8.2018 oznámila, že pohľadávka zo zmluvy bola postúpená na súdne vymáhanie a dlžná suma bola vyčíslená na sumu 1.740,32 eur, ktorá by sa v dôsledku súdneho vymáhania mala navyšovať o ďalšie plnenia, celkovo na sumu 2.184,71 eur. Žalobca uvedenú sumu vnímal ako vysoko neprimeranú a preto kontaktoval právneho zástupcu o právnu analýzu zmluvného vzťahu. Dňa 2.10.2018 bol žalobca spätne kontaktovaný právnym zástupcom, ktorý ho upovedomil o výsledku právnej analýzy a oznámil mu, že zo strany žalovaného došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a v akej výške. Dňa 3.10.2018 žalobca udelil právnemu zástupcovi plnomocenstvo na zastupovanie za účelom podania žaloby.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

10. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

12. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

13. Za účelom posúdenia vzniku bezdôvodného obohatenia bolo potrebné predovšetkým vyhodnotiť právny vzťah medzi stranami v súvislosti s uzavretou zmluvou, ktorou bol žalobcovi poskytnutý revolvingový úver formou kreditnej karty, a to jednak podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a jednak podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon sa totiž vzťahuje aj na prípady poskytnutia úveru na kreditnú kartu, čo vyplýva z § 2 citovaného zákona.

14. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Nakoľko predmetná zmluva o úvere má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je nevyhnutné, aby boli dodržané všetky ustanovenia tohto zákona, a síce aj ustanovenie § 9 písm. j/, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.).

17. Údaj o RPMN možno považovať za najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa, nakoľko zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a teda je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Uvedené platí aj v prípade tzv. revolvingového t.j. neustále čerpaného úveru. Súd v tomto smere poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Cp/18/2017 zo dňa 17.1.2018, v zmysle ktorého aj pri revolvingovom úvere sa ročná percentuálna miera nákladov dá určiť a to na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú v tomto čase zistiteľné. To, že RPMN sa dá vypočítať aj pri úveroch poskytnutých kreditnou kartou a že sa tak aj vypočítava napokon je zrejme aj zo štatistických údajov zverejňovaných na stránke ministerstva financií SR, kde sa uvádza priemerná hodnota RPMN aj pri úveroch poskytovaných prostredníctvom kreditnej karty. Súd sa preto nestotožňuje s názormi žalovanej o nemožnosti výpočtu RPMN pri revolvingových úveroch.

18. Za splnenie povinností veriteľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o RPMN nemožno považovať jeho indikatívny výpočet RPMN. Zákon č. 129/2010 Z.z. totižto ako obligatórnu náležitosť zmluvy vyžaduje, okrem iných, aj uvedenie RPMN, ktorá musí byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Indikatívny výpočet RPMN, uvedený v žiadosti o aktivácii Bankomatky Quatro, vychádza z predpokladu, že žalobca čerpal úver ku dňu 1.9.2012, avšak zmluva bola uzatvorená dňa 12.9.2012. Takto uvedený indikatívny výpočet nie je možné, podľa názoru súdu, považovať za riadne dojednanie, ktoré má zmluva o úvere obsahovať. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov možno pritom považovať za údaj dôležitý pre spotrebiteľa, nakoľko predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru a teda v konečnom dôsledku súži na porovnanie a výber cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou ročnou percentuálnou mierou nákladov. Na základe uvedeného má súd za to, že v príslušnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nepochybne chýba riadny údaj o RPMN. Absencia uvedenej náležitosti má v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. za následok, že sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Ďalej zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.9.2012 neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 120/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ktorú musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom a rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. V súvislosti s námietkami žalovaného, vo vzťahu k údajom podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

21. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

22. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

23. Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

24. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

25. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods. 1 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarcu v citovanom ustanovení jasne deklaroval aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý platný a účinný bol v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy.

26. V prejednávanej veci má súd za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je v prípade absencie náležitosti špecifikácie splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. V tejto súvislosti súd odkazuje tiež na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/22/2017 zo dňa 27.03.2018, č.k. 20Co/76/2017 zo dňa 27.03.2018, č.k. 3Co/27/2018 zo dňa 24.04.2018.

28. Vzhľadom na to, že posudzovaná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j/, k/ zák. č. 120/2010 Z.z. a podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť postačuje absencia čo i len jednej náležitosti, je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia teda toho, čo žalovanému plnil nad rámec ním poskytnutého plnenia.

29. Vzhľadom na tieto závery žalovaný má nárok len na vrátenie istiny úveru, teda bez úrokov a poplatkov a keďže žalobca žalovanému zaplatil sumu vyššiu ako bol poskytnutý úver, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu, pričom jeho výška predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami (1.400,- eur) a úhradami žalobcu (2.880,82 eur), t.j. sumu 1.480,82 eur.

30. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania a preto súd sa ňou musel zaoberať.

31. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

33. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Ako vyplýva z početných rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností, no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa teda, že nepostačujú pochybnosti, ale dozvedenie sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.

35. Podľa názoru súdu subjektívna premlčacia doba žalobcovi začala plynúť od skutočnej vedomosti žalobcu o tom, že sa žalovaný na jeho úkor obohatil. V danom prípade táto mohla začať plynúť až vtedy, keď sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, t.j. dňa 2.10.2018, keď sa v rámci konzultácie uskutočnenej s právnym zástupcom dozvedel, že žalovanému uhradil i čiastky nad rozsah poskytnutej istiny, na ktoré žalovanému, v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského revolvingového úveru, nárok nevznikol. Z uvedeného vyplýva, že žalobca podal žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby (7.11.2018).

36. Keďže právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčané, v zmysle § 451 a 456 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať. Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo zhodných tvrdení žalobcu a žalovanej nepochybne vyplýva, že na základe úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úverový rámec, z ktorého žalobca preukázateľne vyčerpal sumu 1.400,- eur, ako aj to, že žalobca uhradil žalovanému sumu 2.880,82 eur. Bezdôvodné obohatenie spočíva vo výške rozdielu medzi sumou, ktorá bola na úver uhradená výškou úveru, teda v sume 1.480,82 eur.

37. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

38. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Keďže žalobca vyzval žalovaného na vydanie tohto obohatenia - predsporovou výzvou, dostal sa žalovaný do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dňom 23.10.2018, pričom súd v zmysle zásady non ultra petitem priznal úrok z omeškania v sadzbe 5,00% ročne až do zaplatenia.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.